

מ"ת 58375/02/21 - לירון מהלל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 58375-02-21 מדינת ישראל נ' מהלל (עציר)

כבוד השופט עמית מיכלס	בפני
לירון מהלל	מבקש
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

החלטה

לפניי שתי בקשות לעיון חוזר בהחלטות בית משפט זה, במסגרתן הוחלט על הותרתו של המבקש במעצר עד תום ההליכים המשפטיים. הבקשות נסבו הן על טעמים של "שינוי נסיבות", המבוססים על התפתחויות שונות שחלו, לגישת המבקש, בתיק העיקרי, והן על טעמים הנוגעים ל"חלוף הזמן". לאחר דיון ארוך שהתקיים בפניי ביום 29.11.2022, חזר בו ב"כ המבקש, לאחר ששמע את הערות בית המשפט, מטענותיו בנוגע לטיב הראיות, והתמקד אך בעילה השנייה.

רקע

1. המבקש מואשם בעבירה של רצח בכוונה, לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שביטויה בכך שעל רקע ויכוח הנוגע לחוב כספי, דקר את המנוח באמצעות סכין 3 דקירות שחדרו לריאותיו. יש לציין שתחילה יוחסה למבקש עבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, אולם לאחר שמנוח נפטר, שונה סעיף האישום בהתאם.

2. כתב האישום ובקשת המעצר הוגשו ביום 28.2.2021. על אף שחלק על קיומן של ראיות לכאורה, נקבע כי אלו אכן קיימות, וביום 11.4.2021 ניתנה החלטה משלימה המורה על מעצרו עד תום ההליכים. בין היתר התבססה ההחלטה על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמבקש, שדקר דקירות רבות את המנוח. עוד נקבע ש"מעשיו של המבקש מלמדים על התנהלות אימפולסיבית ותגובה קיצונית ובלתי מידתית נוכח הסכסוך שעמד ברקע הדברים". בהינתן קיומה של מסוכנות סטטוטורית, לפי סעיף 21(א)(ג)(2) לחוק המעצרים (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, ועל אף שעברו הפלילי אינו משמעותי, נקבע שהמבקש יוותר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים.

3. מאז שניתנה החלטת המעצר, הוגשו מטעם המבקש מספר בקשות לעיון חוזר, שנסבו על טעמים ראייתיים, לרבות ראיות שנוספו לתיק החקירה והתפתחויות שונות במהלך הליך ההוכחות. בקשות אלו נדחו (ראו החלטות מיום

20.5.2021; 30.9.2021). על החלטות אלו הוגשו עררים לבית המשפט העליון שנדונו במאוחד (בש"פ 7254/21; בש"פ 7890/21). בסופו של יום, ולאחר ששמע את הערות בית המשפט בדיון שהתקיים ביום 2.12.2021, הודיע ב"כ המבקש כי הוא אינו עומד על הערר לענין ראיות לכאורה, אולם ביקש להפנות את המבקש לשירות המבחן לצורך בחינת חלופת מעצר. בהינתן נסיבות האירוע ופרק הזמן הארוך בו שהה המבקש במעצר, התבקש שירות המבחן להכין תסקיר שיבחן את אפשרות העברתו של המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני (להלן: החלטת השופט ע' גרוסקופף).

4. תסקיר אכן הוגש ביום 16.1.2022, בסופו מצא שירות המבחן שלא להמליץ על שחרורו של המבקש, אף לא באיזוק אלקטרוני, זאת בשל המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו. מהתסקיר עלה, בין היתר, שהמבקש נטה לצמצם ולטשטש את הנסיבות שהובילו להסתבכותו הכלכלית, לסכסוכים להם היה שותף, אשר עמדו בבסיס הנסיבות שהובילו למעצרו. כן נטה המבקש להציג עצמו באור חיובי. בנסיבות אלו העריך שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות מצד המבקש. נוסף על כך מצא שירות המבחן שלא לאשר את המפקחים שהוצעו.

5. בדיון שנערך ביום 19.1.2022 בעקבות ממצאי התסקיר, לא נסגרה הדלת בפני אפשרות שחרורו של המבקש, ולבקשתו הוא הופנה בשנית לשירות המבחן לצורך בחינת מפקחים אחרים, לרבות בחינה מחודשת של אחת המפקחות שכבר נבחנה ונפסלה. בעקבות החלטה זו התקבלו שני תסקירים משלימים, האחד, מיום 30.1.2022, והשני מיום 16.2.2022, בסופם שב שירות המבחן על המלצתו להותיר את המבקש במעצר, לאחר שמצא שלא לאשר גם הפעם את המפקחים שהוצעו. בקשה נוספת של ב"כ המבקש לאתר מקום חלופי בו ישהה המבקש בפיקוח אלקטרוני נענתה אף היא בחיוב. ואכן, מטעם המבקש הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, במסגרתה עתר לבחון בשנית את המפקחים שנפסלו בעבר וכן מפקחים נוספים. בתסקיר משלים מיום 19.9.2022 שב שירות המבחן על מסקנתו הקודמת, ונמנע גם הפעם מלהמליץ על שחרורו של המבקש.

טיעוני הצדדים

6. בטיעוניו הלין ב"כ המבקש על מסקנת שירות המבחן, שלדבריו אינה מתכתבת עם תוכן התסקיר, ובפרט כיוון חיצו ביקורתו למסקנות הנוגעות למפקחים שהוצעו ולטעמים לפסילתם, כאשר לדבריו הערכת המסוכנות מבוססת אך ורק על חומרת המעשים ולא על טעמים הנוגעים למבקש עצמו. כן הפנה ב"כ המבקש להחלטת השופט ע' גרוסקופף, שלגישתו הורה על המשך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

7. מנגד, הפנה ב"כ המשיבה לריבוי הבקשות לעיון חוזר שהוגשו מטעם המבקש ולהחלטות מפורטות שניתנו. עוד הפנה להנמקות שסיפק שירות המבחן בתסקירים השונים לביסוס מסקנותיו, בהן לא נפל כל דופי.

דיון

8. לאחר שנתתי דעתי לנימוקי הבקשה בכתב, לטיעוני הצדדים, לתסקירי שירות המבחן ולהחלטות קודמות שניתנו, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

9. תחילה אציין שמאז שניתנה החלטת השופט ע' גרוסקופף לפני כשנה, וכמפורט לעיל, פנה המבקש לבית משפט זה בבקשות לעיון חוזר, ואלו נדחו. מעבר לאמור, גם לגופו של עניין, לא ניתן לראות בהחלטת השופט ע' גרוסקופף משום החלטה המורה על המשך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, וכל שנכתב בה הוא ששירות המבחן מתבקש לבחון אפשרות זו, כאשר לאחר שיוגש התסקיר "יבחן בית משפט קמא, לפי מיטב שיקול דעתו, ובשים לב לאמור בתסקיר, האם מתקיימים התנאים המאפשרים העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני". שירות המבחן פעל כמצוות בית המשפט העליון, והניח בפני בית המשפט ארבעה תסקירים, האחרון שבהם מיום 19.9.2022.

10. לאחר עיון בתסקירים, מתקשה אני להבין על מה יצא קצפו של ב"כ המבקש בקשר למסקנות שירות המבחן. מדובר בתסקירים מפורטים, מנומקים ומקצועיים, שבחנו את מכלול ההיבטים והשיקולים טרם הגיע שירות המבחן למסקנות כי נשקפת ממנו מסוכנות רבה, וכי הוא אינו בר שחרור. על מנת שלא להיכנס לפירוט יתר של התסקירים, אסתפק במעט שציינתי לעיל.

11. נוסף על כך, מצאתי ששירות המבחן בחן באופן רציני את המפקחים, עמם נפגש, כאשר רק חלק מהבחינות החוזרות נערכו באמצעות הטלפון. אשר להוריו של המבקש, נמצא, בין היתר, שהם אינם מודעים לעברו הפלילי של בנם, מטשטשים את הנסיבות לחובותיו הכספיים על אף שנאלצו למכור את ביתם, בין היתר לצורך כיסוי החובות. אשר ליתר המפקחים, נימק שירות המבחן את אי התאמתם של כל אחד מהם בנפרד, תוך שצוין שורה ארוכה של נימוקים, לפי העניין, ובהם היכרות או קשר שהוגדרו "מצומצמים ושטחיים", לרבות בנוגע לעברו הפלילי של המבקש והסתבכותו הכספית; העדר הבנה של אחת המפקחות את הסיבה לשמה זומנה לשירות המבחן; מסירת מידע כוזב, מגמתי, סותר או מטשטש; יחס אמביוולנטי של אחד המפקחים ביחס לרצונו לשמש כמפקח; זמינות נמוכה; רתיעה מחתימה על ערבות; אי יכולת להתחייב לפיקוח ממושך, וכיו"ב. ואבהיר שוב - על אף שהדברים נכתבים באופן כוללני, במטרה שלא לפגוע בפרטיותם של המפקחים, הרי שבתסקירים התייחס שירות המבחן לכל אחד מהם בנפרד. בסופו של יום, ועל אף ההתרשמות שלפחות חלק מהמפקחים הביעו רצון כן לסייע למבקש, הטיל שירות המבחן ספק ביכולתם של המפקחים לצמצם מהמסוכנות הנשקפת ממנו, ובפרט ביכולתם של הוריו לשמש כמפקחים עיקריים.

12. מעבר לאמור, אין בידי לקבל אף את טענות המבקש הנוגעות לחלוק הזמן ולפרק הזמן הניכר בו הוא נתון במעצר. את המושג "פרק זמן ניכר" ואת אופן בחינתו, הגדיר השופט ד' מינץ באופן הבא [בש"פ 6745/17 יונס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.9.2017)]:

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"פרק זמן ניכר", לפי משמעו כאמור בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, משתנה בהתאם לנסיבות העניין ומתקבלת כתוצאה מאיזון בין זכויות הנאשם מזה לבין האינטרס הציבורי מזה. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 8970/11 חדיגה נ' מדינת ישראל (11.12.2011); בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל (19.8.2007))."

13. הנה כי כן, במקרה שלפנינו נתון המבקש במעצר פרק זמן של כשנה ועשרה חודשים, שלכל הדעות אינו פרק זמן קצר. מנגד, מואשם המבקש בעבירה החמורה ביותר בספר החוקים; בנקודת הזמן הזו קיימת תשתית ראיתית לכאורית לביסוס העבירה; מהמבקש עדין נשקפת מסוכנות ברמה גבוהה; אין בנמצא תימוכין להפחתה במסוכנות;

ובחלופות מעצר שהוצעו מטעמו אין כדי לתת מענה למסוכנות זו. בנסיבות אלו ובאיזון הכולל הגעתי לכלל מסקנה כי פרק הזמן שחלף אינו מצדיק, כשלעצמו, עיון חוזר בהחלטה.

14. אשר על כן -דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.